

معماری هم ساز با اقلیم ایران

علی دشتی شفیعی^{۱*}، شیدا عاصی^۲، رزگار سلیمی^۳

۱- دکترای معماری، دانشگاه ونیز - ایتالیا ۱۳۵۵ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه شمال آمل

آدرس: تهران، تهران، قیطریه

Ali_shafii_7@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد معماری دانشگاه شهید بهشتی ۱۳۶۴

آدرس: تهران، تهران، قیطریه

shepapar@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی ناپیوسته معماری دانشگاه شمال آمل

آدرس: سقز، کردستان، شهرک کردستان

rezgarsalimi@yahoo.com

چکیده

اقلیم و معماری مقوله ای است که امروزه توجه خاصی به آن می شود. دلیل عمده اصلی آن محدودیت منابع انرژی فسیلی و جایگزین نمودن انرژی طبیعی (باد، خورشید و...) به جای منابع فسیلی می باشد به علاوه منابع غیر تجدید شونده مانند فسیل های سوختی پر ارزش تر از آنند که انسان بخواهد آنها را جهت مقاصد شخصی و کم اهمیت خود مورد استفاده قرار دهد. در ایران و سایر کشور های جهان مطالعات و تحقیقات بسیاری در این مورد صورت گرفته است.

اقلیمی کردن ساخت، راهکاری است که به صورت یک فن مدرن در آمده و بطور کلی شامل دو نظام فعال و غیر فعال است. در نظام غیر فعال، انرژی بطوری طبیعی جریان می یابد، ولی در نظام فعال، انرژی به کمک تجهیزات الکترومکانیکی جریان می یابد. اقلیمی کردن ساختمان، در موارد مشخص باید مبتنی بر توازی از تاثیرات اجتماعی، فرهنگی و شیوه زندگی و الگو های استفاده از فضا و محیط و نیز صنایع و مصالح قابل دسترسی باشد

واژگان کلیدی: اقلیم، معماری، ساختمان، سوخت های فسیلی